

különszám
Júlia

Világszerte Nr. 1

Sharon Kendrick

Szerelmem, Argentína

Angela Bissell

A rejtélyes olasz

Nina Milne

Egy szigeten veled

 HARLEQUIN[®]
Minden perce különleges[™]
www.vintonkiado.hu

Minden jog fenntartva. Jelen kiadvány bármely részét tilos a kiadó írásos engedélye nélkül módosítani, sokszorosítani, bármilyen elektronikus vagy gépi formában és egyéb módon közzétenni vagy terjeszteni, beleértve a fénymásolást, felvételt készítést és mindenfajta információtároló vagy -visszakereső rendszert; kivételt képez a kritikus, aki kritikájában rövid szakaszokat idézhet belőle. Ez a kiadvány a Harlequin Enterprises ULC-vel létrejött megállapodás nyomán jelenik meg. Jelen mű kitalált történet. A nevek, személyek, helyszínek és események a szerző képzeletének termékei, vagy fiktív módon alkalmazza őket. Bármely hasonlóság élő vagy halott személlyel, üzlettel, vállalattal, eseménnyel vagy hellyel teljes mértékben a véletlen műve, és nem a szerző szándékát tükrözi.

§ All rights reserved including the right of reproduction in whole or in part in any form. Without limiting the generality of the foregoing reservation of rights, no part of this publication may be modified, reproduced, transmitted or communicated in any form or by any means, electronic or mechanical, including photocopy, recording or any information storage and retrieval system, without the written permission of the publisher, except for a reviewer, who may quote brief passages in a review. This edition is published by arrangement with Harlequin Enterprises ULC. This is a work of fiction. Names, characters, places and incidents are either the product of the author's imagination or are used fictitiously, and any resemblance to actual persons, living or dead, businesses, companies, events or locales is entirely coincidental and not intended by the author.

© Sharon Kendrick, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2026

Eredeti címe: *Bought Bride for the Argentinian* (Harlequin Mills & Boon, Modern Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

© Angela Bissell, 2019 – Vinton Kiadó Kft., 2026

Eredeti címe: *The Sicilian's Secret Son* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

© Nina Milne, 2018 – Vinton Kiadó Kft., 2026

Eredeti címe: *Marooned with the Millionaire* (Harlequin Mills & Boon, Romance)

• Magyarra fordította: Kiss Klára

Nyomtatásban megjelent: a JÚLIA KÜLÖNSZÁM 135. számában, 2026

Átdolgozott kiadás

978-615-108-167-9

A Júlia különszám a Vinton Kiadó Kft. időszaki kiadványa.

A HARLEQUIN® és™ a Harlequin Enterprises Limited vagy a konszern leányvállalatai tulajdonában álló védjegy, amelyet mások licencia alapján használnak.

Magyarországon kiadja a Vinton Kiadó Kft., 2026

- A kiadó és a szerkesztőség címe: 1118 Budapest, Szüret u. 15.
- Felelős kiadó: dr. Bayer József
- Telefon: +36-30-300-9899; e-mail-cím: info@vintonkiado.hu

Kiadónk újdonságairól, a megrendelési lehetőségekről honlapunkon is tájékozódhat:
www.vintonkiado.hu

Az e-book formátumot előállította:

BOOK&walk

www.bookandwalk.hu

Sharon Kendrick

Szerelmem, Argentína

1. FEJEZET

Roszbabb volt, mint gondolta. Sokkal roszbabb...

Hogyan juthatott idáig? Emily kétségbeesetten fúrta bele az arcát szeretett öreg lova sörényébe, és keservesen sírt.

– Ó, Joya! – hüppögte. – Mi lett belőled?

A ló halkán felnyerített, és Emily még jobban zokogott. Úgy érezte, egy örökkévalóság óta nem sírt. Mert a könnyek nem segítenek. Nem idéznek oda senkit, aki egy varázsigével megoldaná az összes problémát.

Lassan-lassan megnyugodott. Az állat nem érezheti, mennyire kétségbeesett.

Elmerengve nézett körül. Ezen az argentin ranchen töltötte fiatalságát. Hirtelen képek jelentek meg a lelki szemei előtt azokból az időkből.

Keserédes emlékek egy izmos, zöld szemű férfiről. A gyengédségével annak idején életre keltette őt. Soha nem felejtí el az ajkait!

Olyan érzéseket ébresztett benne, amelyeket korábban nem tartott lehetségesnek. És amikor el kellett hagynia őt, úgy érezte, mintha szívét tépné ki a mellkasából.

Az óta a szörnyű szakítás óta Emily jól tudta, mi az a szerelmi bánat! Sajnos, akkor nem volt más választása. Kénytelen volt elhagyni Alejandro Sabatót.

Legalábbis akkoriban ezt hitte. Ma már nem volt olyan biztos benne.

Dühösen letörölte az utolsó könnycseppet az arcáról, és nézte, ahogy a termékeny argentin földre hullik. Nem azért jött ide, hogy a múlt miatt keseregjen, vagy azon töprengjen, mi lett volna, ha...

Mély levegőt vett. Ami történt, megtörtént. Az idő kerekét nem lehet visszaforgatni.

Lépéseket hallott a háta mögött, és gyorsan megfordult. Az egykori lovasz, Tomas lassan közeledett felé. Nyolc év alatt nagyon megöregedett, már nyugdíjba vonult. Emily aznap a közjegyzőnél találkozott vele és a feleségével, Rosával, akik felajánlották, hogy elkísérik ranchre. Természetesen az öreg Rosa ragaszkodott hozzá, hogy egy kis kosár élelmet vigyenek magukkal az elhagyatott házba.

Emily örült az idős házaspár társaságának. Egyedül aligha tudta volna elviselni a lepusztult ranch látványát.

Amikor annak idején elhagyta a hatalmas birtokot, még nagyon jó állapotban volt, a lakóház elegáns és gondozott. Most már csak árnyéka volt egykori önmagának.

A széles verandán, ahol még néhány évvel ezelőtt a finom társaság mulatozott, és mentás puncssal frissítette magát, most gyomok nőttek. A vakolat lepattogzott a falról, a szőlőn felkúszó növények illatos fehér virágai elszáradva heverték a földön. Az emeleten két ablak betörött, egy ajtó csak zsanéron lógott, és mindenhol egérürülék volt látható.

Az istállóban feltároló kép, még pusztítóbb volt.

Csak egy ló maradt: az imádott Joya. Ezen a valaha olyan büszke állaton tanult meg Emily lovagolni. Együttérzően megsimogatta a szerencsétlen állat fénytelen szőrét.

– Ez szörnyű, Tomas – mondta komoran.

– *Sí, señorita* – válaszolta szomorúan az öreg lovasz.

– De hogyan történhetett?

Tomas bűnbánóan vállat vont.

– Maradt egy kis pénz Joya takarmányára meg gondozására, és megtettem mindent, amit tudtam. De a házat hamarosan eladják, és az új tulajdonos nem akarja átvenni a lovat. És sajnos az én kis házamnál nincs hely állatoknak, még Joyának sem.

Emily most kimondta azt a kérdést, ami azóta foglalkoztatta, hogy kinyitotta a ranch rozsdás kapuját:

– Miért hagyta rám a mostohaapám a lovat?

Valószínűleg büntetésből. Még a sírból is bosszút akart állni azért, hogy Emily tanúja volt az anyjával való viharos, boldogtalan házasságának. Soha nem akart mostohalányt. Főleg nem olyat, aki a házvezetőnő fiába beleszeret.

Rövid csend után Tomas, aki már sok mindent megélt ezen a hatalmas ranchen, így válaszolt:
– Azért hagyta rád, mert szeretted Joyát.

Emily bólintott. Igen, nagyon szerette. A ló fontos szerepet játszott az életében a ranchen töltött évek alatt. A zöld szemű, izmos férfi tanította meg lovagolni. Emily órákig vágtatott az argentin mezőkön, hogy elmeneküljön anyja hisztérikus kitörései elől.

Most megrendítette, hogy a szeretett állatot ilyen szánalmas állapotban látta. Nem tudta, mi lesz Joya további sorsa.

Be kellett azonban vallania magának, hogy az elmúlt években kevés érdeklődést mutatott az állat sorsa iránt. Szülei válása után megszakította a kapcsolatát Argentínával. Anyja halála után pedig még kevesebb oka volt arra, hogy ezen változtasson.

Most a sors újra idehozta – és a valóság sokkal rosszabb volt, mint tartott tőle.

– Nem tudnám elviselni, ha Joyát esetleg el kellene altatni – mondta halkán. – Bármennyire töröm is a fejem, nem jut eszembe senki, aki befogadná.

Tomas arca hirtelen felderült.

– Van megoldás, *señorita!* – Mosolyogva felnézett az égre. – Sőt jobb, mint reméltem.

Emily követte a tekintetét a felhőtlen kék ég felé. Észrevett egy fekete pontot, amely egyre nagyobb lett, ahogy közeledett. Most már az ismerős hangot is hallotta.

Kezével beárnyékolta a szemét, és a homlokát ráncolta.

– Mi az? – kérdezte, noha felismerte, hogy egy helikoptert lát.

Kellemetlen érzés kerítette hatalmába, és a forróság ellenére hirtelen megborzongott. Védelmezően összefonta a karját a mellkasán.

– Meghallgatták az imáimat – mondta Tomas, és megkönnyebbülten felsóhajtott. – A Kondor!

Emily izgatottan nézte, ahogy a fekete gépszörnyeteg egyre közelebb ér, a levegőben mintha megállna, majd ingatag mozdulatokkal leszállásra készül. Amikor felismerte a pilótát, legszívesebben elrohant volna, hogy menedéket keressen.

A pilótafülkében ülő férfi pontosan azt a tekintélyt sugározta, amelyet Emily korábban annyira vonzónak talált. Pedig Alejandro annak idején nagyon gyengéd is tudott lenni...

És éppen ez a gyengédség lett a vesztesége, mert soha korábban senki sem tanúsított Emily iránt ennyi szeretetet. Olyan volt számára, mint valami kinyilatkoztatás. Csak ezért szeretett bele Alejandroba, és elhagyni őt elviselhetetlenül fájdalmas volt.

Utoljára évekkel ezelőtt találkoztak. Azóta Alejandro Sabato nemcsak gazdag és híres lett, hanem nagy nőcsábász hírében állt.

Senki sem tudta, miért fejezte be egyik napról a másikra a karrierjét, pedig a világ egyik legjobb pólójátékosa lehetett volna belőle. Más világklasszis játékos talán lovasiskolát vagy pólóklubot nyitott volna, de Alejandro más utat választott. Néhány év alatt hihetetlenül sikeres üzletember lett, vállalatai voltak a világ számos pontján.

Nemrég egy volt szeretőjének botrányos könyve nagy port kavart, és meglehetősen negatív színben tüntette fel.

Emily nem tudta összeegyeztetni a régi Alejandrót a mostani mérhetetlenül gazdag férfival. Aki az ujjhegyével gyengéden végigkövette ajkainak kontúrját, mielőtt megcsókolta. Aki megmutatta neki a szerelem igazi jelentését.

És ő mit tett? Hidegen elutasította.

A helikopter rotorjai által keltett szél felborzolta Emily haját, amelyet reggel laza copfba fonott. A hosszú repülés után még mindig az időeltolódás hatása alatt állt.

Legalább felvett egy tiszta farmert, és hozzá egy egyszerű pólót. Most bánta, hogy nem fordított nagyobb figyelmet a külsejére. Végül is Alejandro egykor a szeretője volt.

Az egyetlen szeretője.

Odaadta az ártatlanságát – és ezzel meg is pecsételte a sorsát.

Emily félresöpört az arcából egy tincset, és remélte, hogy a dübörgő szívverése lelassul.

Nem is tudta, hogy Alejandro helikoptert is tud vezetni, de valójában nem lepte meg. Végül is az egykori szegény fiú, aki annak idején hihetetlen érzékkel bánt a lovakkal, mára a világ egyik leggazdagabb embere lett. Üzletemberként rendkívül sikeres volt, de magánélete nem alakult jól. Az újságok playboyként jellemezték, aki fél a kötődéstől, és már számtalan női szívet tört össze.

2. FEJEZET

A rotorok leálltak, az ajtó kinyílt, és Alejandro Sabato kecsesen kiugrott a gépből. Emilynek akaratlanul is eszébe juttatta a pólós korszakában ráaggatott becenevet: Kondor. Csapatával három póló-világbajnokságot nyert, háromszor emelte magasba diadalmasan a trófeát.

Figyelemre méltó karrier a mostohaapja házvezetőnőjének törvénytelen fiától. Alejandro hároméves volt, amikor édesanyja dolgozni kezdett a ranchen, és szinte egyszerre tanult meg lovagolni és járni.

Szerencsére hamar felismerték rendkívüli tehetségét, és lehetőséget kapott, hogy Argentína másik végében, egy pólólovakkal foglalkozó telepen intenzíven eddzen.

Hat évvel volt idősebb Emilynél, és rendszeresen vendégeskedett a ranchen. Röviddel azután, hogy Emily édesanyja hozzáment Paul Vickeryhez, az akkor tizenkét éves lány megismerkedett a lenyűgöző Alejandróval.

A fiatalember talán észrevette, hogy az angol nagyvárosi lány milyen magányosnak és idegennek érzi magát a hatalmas birtokon? Ezért volt olyan kedves hozzá? Alejandro megtanította lovagolni, és megismertette a csillagképekkel. Mate teát ivott vele. Megmutatta, hogyan kell rendesen tábortüzet rakni – és hogyan kell biztonságosan eloltani.

Idővel barátság alakult ki közöttük, és Emily természetesen bálványozta Alejandrót. A tizenhetedik születésnapja után azonban a kapcsolatuk jellege megváltozott. Az ártalmatlan barátsághoz veszélyes vágyak társultak, és hamarosan semmi sem volt már olyan, mint régen.

Ez hosszú évekkel ezelőtt történt, de amikor Emily most elnézte, ahogy Alejandro végigsimítja kusza fekete fürtjeit, a szíve összeszorult, és eszébe jutott, ez a férfi mennyit jelentett neki egykor. Hirtelen újra úgy érezte magát, mint az a félnék kislány, aki oly sokáig titokban imádta őt.

Alejandro nem vett róla tudomást, odament Tomashoz, és melegen megölelte az idős embert, majd spanyolul kezdett beszélni hozzá. Tomas arca felragyogott.

Emily spanyol tudása meglehetősen berozsdásodott, de legalább azt megértette, hogy Alejandro frissítőt kér.

Tomas bólintott, és elindult a ház felé, hogy továbbítsa a kérést a feleségének, Rosának.

Amikor az öreg lovasz eltűnt, mintegy végszóra, felhő takarta el a napot. Alejandro jeges tekintettel méregette Emilyt, a száját megvetően elhúzta.

Ennek ellenére a lány teste vágyakozással reagált...

– Alej! – A hangja árulkodóan remegett.

– Csak a közeli barátaim hívnak így – magyarázta a férfi hűvösen, szinte kegyetlenül. – Maradjunk az Alejandrónál, rendben?

Emily kurtán bólintott. Úgy fog tenni, mintha soha nem lett volna köztük semmi, mintha a férfi soha nem csókolta volna szenvedélyesen, és mintha nem avatta volna be a szerelem titkaiba.

Az elmúlt években Emily sokat tanult. Mára már tudta, hogyan rejtheti el mások elől a fájalmát. Dacosan felemelte az állát.

– Persze. Csak megdöbbsentett, hogy újra láttalak, *Alejandro*.

– Tényleg meglepetés volt? – kérdezte a férfi elgondolkodva, erős spanyol akcentussal. – Vagy inkább öröm? Ahogy látom, elhomályosult a tekinteted, ezért inkább az utóbbira tippelek.

Alejandro szavai éles ellentétben álltak megvető arckifejezésével. Ennek ellenére Emilyben olyan érzések ébredtek, amelyek évek óta senki sem. Teljesen tehetetlen volt velük szemben. Egyszerűen muszáj volt csodálnia a férfi fekete, fürtjeit, aranybarnán csillogó arcbőrét, edzett testét.

A késztetés, hogy Alejandro karjaiba vesse magát, megcsókolja és hozzásimuljon, szinte ellenállhatatlanná vált. Szüksége volt minden önuralmára. Igyekezett udvarias, érdeklődő arcot vágni, de belül a hormonjai örülten tomboltak. A mellbimbója megkeményedett, és a lába köze hevesen lüktetett.

Régebben Alejandro szűk farmerje szinte provokatív módon hangsúlyozta karcsú csípőjét és combját. Ma viszont méretre készült nyári öltönyt viselt, ami egy milliárdoshoz jobban illik, mint a kifakult farmer. A fiatal pólós, akibe Emily valaha beleszeretett, farmerben is igazán szemet gyönyörködtető látvány volt.

Most azonban nem szabad erre gondolnia. Ehelyett ki kell derítenie, miért bukkant fel itt váratlanul, aztán minél gyorsabban meg kell szabadulnia tőle, mielőtt a férfi újabb kétértelmű megjegyzéseket tenne.

– Mit keresel itt, Alejandro? – kérdezte remegő hangon.

– Nyilvánvaló. Szükséged van rám, ezért vagyok itt.

– Szükségem van rád? – nézett rá Emily megdöbbenve.

– Minden szavamat meg fogod ismételni? Már rég kinőttél ebből a korból.

Ez igaz. Azok az idők is elmúltak, amikor a szakítás után hónapokig sírva aludt el. Felnőtt vagy!
– intette magát Emily. Magabiztos nő.

– Kérdeztem valamit, Alejandro. Egy egyszerű válasz is megteszi.

A férfi rászegezte zöld szemét.

– Tomas küldött egy e-mailt. Azt hittem, megbeszélte veled.

Emily a homlokát ráncolta.

– Mi állt az e-mailben?

– Hogy meghalt a mostohaapád. De ezt már tudtam. És hogy rád hagyta a régi lovadat, de nincs hova tenni az állatot, és kétségbeesetten keresel valakit, aki segítene. – Alejandro élesen a lányra nézett. – Igaz ez?

Tényleg kétségbeesett lennék? – töprengett Emily. Természetesen az elmúlt hetek eseményei nagyon megviselték. Gyűlölt mostohaapja halálra itta magát, és magányos emberként halt meg. Emily nem tudta gyászolni. Az anyjával történt csúnya válóper óta nem állt kapcsolatban vele. Annál inkább meglepte, hogy a férfi a végrendeletében gondolt rá. Mindenesetre Emily értesítette az üzlettársát, hogy előre nem tervezett szabadságra megy, és Buenos Airesbe repült, ahol egy ügyvéd a poros irodájában közölte vele, mit is örökölt.

Emily, aki remélte, hogy Paul Vickery öregkorára végre rászánta magát, hogy kárpótolja a gyerekkori rossz bánásmódért, nagyot csalódott. Mostohaapja a sírjából még egyszer megfordította a kést a szívében.

– Részben – válaszolta most rekedten. – A mostohaapám Joyát hagyta rám. De nem kértem Tomast, hogy lépjen kapcsolatba veled. Te vagy az utolsó ember a földön, akitől segítséget várnék.

Alejandro összeszorította az ajkait. Sejthette volna. Pontosan úgy van, mint annak idején. Miután elvette Emily szüzességét, a lánynak már nem volt szüksége rá. Megismertette vele a testi szerelem örömeit, és ő hálából kitörölte az életéből.

Emily Green becsapta őt! Csábítóan nézett rá – ellenállhatatlanul gyönyörű zafírkék szemeivel –, miközben hátravetette derékig érő szőke haját. Teljesen megszállottja lett ennek az angol rózsának, a világos bőrű, karcsú lánynak. Milyen örülten vágyott rá a forró nyári éjszakákon, amikor magányosan feküdt keskeny ágyában az istálló mellett.

De amint az álma valóra vált, Emily lábbal tiporta a büszkeségét, minden reményét, és elhagyta.

Először nagyon meglepte a viselkedése, de hamar rájött, hogy minden nő hazug és csaló. Emily okozta azonban a legfájóbb sebet.

– Mit akarsz Joyával? – kérdezte most, miközben a szánalmas teremtményre nézett. – Fejbe lövöd?

Emily megvető pillantást vetett rá.

– Ezt nem mondod komolyan! Azt hittem, szereted a lovakat.

– Igen. Sokkal jobban szeretem őket, mint az embereket. De Joya továbbra is így vegetáljon? Amíg meg nem vakul, és túl gyenge lesz az evéshez? Ezt akarod, Emily?

– Természetesen nem. – A lány hevesen megrázta a fejét. – De nem tudok személyesen gondoskodni róla. Londonban lakom egy apró lakásban. Hova tenném?

– Valószínűleg nem is élne túl az utat Angliába – bólintott Alejandro.

– Valószínűleg nem.

Szegény Joya már csak csont és bőr volt.

– És sajnós nincs pénzem, hogy Argentínában ellátást biztosítsak neki.

Míg Alejandro nyilvánvalóan az elhangzott szavakon töprengett, Rosa megjelent a verandán, egy termosz forró vizet és egy kalebassát – benne szívószálakkal – tett az asztalra. Emily érzékenyülten nézett utána. Rosa mate teát készített, amelyet Argentínában hagyományosan a tökből vagy fából készült kalebassából isszák. Alejandro tanította meg neki annak idején, hogyan kell a szívószállal inni a teát anélkül, hogy a levelek az ember szájába kerülnének.

– Ne igyál túl sokat, mert ez a tea koffeint tartalmaz! – figyelmeztette annak idején mosolyogva.

– De nekem tulajdonképpen nem baj, ha nem tudsz aludni – tette hozzá jelentőségteljesen, és izgatóan végigsimította Emily meztelen bőrét az ujjbegyeivel...

– Gyere, beszéljünk a verandán! Ott árnyékos – javasolta most. – Tomas addig visszaviheti Joyát az istállóba.

Emily rögtön beleegyezett. Valószínűleg a szokás hatalma volt, mert régebben mindig szívesen elfogadta Alejandro javaslatait.

Így hát követte őt a verandára, ahol ennyi év után először ittak együtt mate teát.

Alejandro kigombolta fehér selyemingjének felső három gombját, és széttárta a lábait. Emily hagyta, hogy tekintete a feszes combokra essen. Bár csak egyetlen éjszaka voltak együtt, az emlék még mindig olyan élénk és részletgazdag volt, mintha csak tegnap történt volna.

Emily elhessegette az izgató képeket, és felnézett.

– Tomas mesélte, hogy tavalý meghalt az édesanyád. Nagyon sajnálom, Alejandro.

A férfi dühösen nézett rá.

– Te merészeled kifejezni részvétedet, te álszent? A szívtelenséged miatt vesztette el az anyám az állását.